7. உவமையியல்

ஒப்புமைப் பொதுப் பண்புகள்

1222. வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம்.

உவமைக்கும் (உவமிக்கப்படும்) பொருளுக்கும் சில பொதுத் தன்மைகள் இருந்தால்தான், ஒன்றை மற்றதனோடு உவமிக்க முடியும். அப்பொதுமைகள் நான்காகும்.

வினை	-	(செயல்) குயில் போலப் பாடினாள்.
பயன்	-	பேரறிவாளன் செல்வம் ஊருணி நீர் நிறைந்தது போன்றது.
மெய்	-	தாமரை போன்ற முகம்.
உரு	-	பால் போலும் வெண்ணிலா (நிறம்)

இப் பொதுமைகளாலேயே உவமைகள் தோன்றுகின்றன. அதனால் இவை வினையுவமம், பயனுவமம், மெய்யுவமம், உருவுவமம் என் நான்கு வகைப்படும்.

பொதுப்பண்புகள் விரவியும் வருதல்

1223. விரவியும் வருஉம் மரபின என்ப.

இப்பொதுமைகள் ஒன்றற்கு ஒன்றே வருமென்பது இல்லை; கலந்தும் வரும்.

பிறைபோலும் நெற்றி - வடிவமும் நிறமும் பொதுமைகள். கயல் போலும் கண்கள் - வடிவமும் பிறழ்தலும் பொதுமைகள்.

உயர்ந்தவையே உவமையாக வரும்

1224. உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை.

இப் பொதுமை பற்றி உவமை கூறும்போது, உவமையாக வருவது அப்பொதுமைப் பண்பில் உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். வினை, பயன், மெய், உரு எனும் பொதுமையில் அவை சிறந்தவையாக இருக்க வேண்டும். புலிபோலப் பாய்ந்தான் எனலாம். நாய் போலப் பாய்ந்தான் எனல் தவறு.

உவமை கூறத்தோன்றும் நிலைக்களன்கள்

1225. சிறப்பே நலனே காதல் வலியொடு
அந்நாற் பண்பும் நிலைக்களம் என்ப.

சிறப்பு, நலன், காதல், வலி - இவை நான்கின் அடிப்படையில் உவமை கூறுவர். ஒன்றைச் சிறப்பிப்பதற்காக உவமை சொல்லலாம்; கண்ணகி அன்ன கற்புடையாள் - கற்பின் சிறப்பைக் கருதிக் கூறப்பட்டது. அழகு என்பதை 'நலன்' என்றார். நல்லெழில், நற்பண்பு எல்லாம் அடங்கும். புள்ளி வைத்த கோலம் போலும் நீலவானம். காதல் - அன்பு, பாசம், காதலால் கூறுதல் - கிளி போலும் அழகினாள், குயில் போலும் குரலினாள். வலிமை - ஒருவரது வலிமை மிக்க தன்மை. 'அரிமா அன்ன அணங்குடைத் துப்பின்' (சிங்கம் போன்று பிறரை வருத்தும் வலிமையுடைய கரிகாலன் - பட்டினப் பாலை)

ஒன்றன் இழிவைப் புலப்படுத்தவும் உவமை கூறப்படும்

1226. கிழக்கிடு பொருளொடு ஐந்தும் ஆகும்.

கிழக்கிடு பொருள் - கீழ்ப்படுக்கப்படும் பொருள். இழிவு படுத்துவது. ஒன்றை இழிவு படுத்தவும் உவமை வரும். இதனைச் சேர்த்து உவமை சொல்லத் தூண்டும் சூழல் ஐந்தாகும். 'பன்றி அனைய பகைவர்', 'அரசியலில் அரக்கிகளும் அரக்கர்களும் போன்றவர்களே மிகுதியாயினர்' - இவ்வாறு வருவன இழிவின் மிகுதியைப் புலப்படுத்த வருவன.

முதலும் சினையும்

1227. முதலும் சினையும் என்று ஆயிரு பொருட்கும்
நுதலிய மரபின் உரியவை உரிய.

முதல் என்பது முழுமைப் பொருள். சினை என்பது அதன் உறுப்பு. மரமும் கிளையும் - முதலும் சினையும். மனிதனும் கையும் - முதலும் சினையும். இவற்றை உவமை கூறும்போது முதலுக்கு முதலை உவமை கூறுவர்; சினைக்குச்

தொல்காப்பியம்

மூலமும் கருத்துரையும்

உரைவிளக்கம் :

தமிழண்ணல்

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்

மயூரா வளாகம், 48, தானப்ப முதலி தெரு, மதுரை-625 001

தொலைபேசி: அலுவலகம்: 0452-2345971 வீடு: 2560517

மின் அஞ்சல்: meenakshiputhakam@hotmail.com